

πάντας τοὺς συντρόφους του, διότι πῶς νὰ μαντεύσῃ τὴν μεταβολήν, ητὶ εἰχεί λαβεῖ χώραν εἰς τὸ διάστημα εἰκοσι τεσσάρων ὥρῶν, ὡς ἐκ τούτου ἡ φυτὸρτης καὶ σιωπὴ, μὲ τὰς ὄποιας τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ φίλοι του, τὸν ἔξπληγές δυνατὰ, καὶ ἡρώησε μὲ ἀρκετὴν ἀπορίαν τί ἔτρεχε. Ἰδὼν δῆμος δὲ τοιούτοις ἐπροθυμεῖτο νὰ τῷ ἀποκριθῇ, ἔλαθε κατ’ ἴδιαν τὸν μικρὸν Ἀργηνόν, τὸν ὄποιον ἐγνώριζεν ὡς ἀπότομον ἀλλὰ εὐλικρινῆ, καὶ τῷ ἔξῆτησεν ἔξῆτησιν. Τὴν αὐτὴν δῆμος στιγμὴν, ἐσήμανεν ὁ κώδων, καὶ τοιουτορόπως ἀπηλάσγη ὁ μικρὸς Ἀρης τῆς εὐθύνης ταύτης, τὴν ὄποιαν ἄλλως τε δὲν ἐλύπειτο νὰ εὑρῇ μέσον νὰ ἀποφύγῃ.

Ο ‘Ἐρρίκος ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀκούσει τὴν διηκόνιαν ἀξιῶσιν τοῦ Ἰακώδου μετὰ φρίκης. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν τάξιν του ἡμιθανῆς ἐκ τοῦ φόδου καὶ μεταμελεῖας. Πῶς εἶχε κατανήσει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ συκοφαντήσῃ, ἔστω καὶ πλαγίως, τὸν κάλλιστόν του φίλον, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἑαυτόν του στιγμαίας στενοχωρίας. Δὲν ἐσκέπτετο δῆμος εἰμὴ πῶς νὰ ὑπεκφύγῃ ὁ Ἱδιος, οὐδόλως πῶς νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδικημάτιον του. Πῶς νὰ ἀπαλλαχθῇ τοῦ μαρτυρίου, — τοῦτο μόνον ἀπησχόλει τὸν νοῦν του καθ’ ὅλον τὸ διάστημα τῆς παραδόσεως, μόλις δὲ ἐσήμανεν ἡ ὥρα τοῦ διαιλείμματος καὶ ἐσπευσεῖς νὰ λαβῇ κατ’ ἴδιαν μερικοὺς ἐκ τῶν συμμαθητῶν του καὶ χωρὶς νὰ αἰσχυνθῇ νὰ ζηγήσῃ ἀπ’ αὐτοὺς λόγον τιμῆς διὰ δὲν ἦθελον κάμει γνωστὸν εἰς τὸν Ἰακώδον τιποτες ἔξι δυσαν τοὺς εἰχεν ἐμπιστευθῆ, διότι δὲν ἐπέθύμει νὰ γνωρίσῃ ποτὲ δὲν Ἰακώδος διὰ τὸ λυπηρὸν του μυστικὸν εἶχε φανερωθῆ εἰς ἄλλον.

Ο ‘Ἐρρίκος δῶμάλει μὲ τοσοῦτον δῆμος ἀνησυχίας, καὶ εἰλικρινείας, ὥστε κανεὶς δὲν ὑπόπτευσε τὴν καλὴν του πίστιν, δλοι δὲ τῷ ὑπεσχέθησαν τιμίως νὰ τηρήσουν τὸ πρᾶγμα μυστικὸν, καὶ διτιδήποτε καὶ διέλεγεν δὲν Ἰακώδος, νὰ μὴ τῷ φανερώσωσι τίποτε. (ἀκολουθεῖ.)

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ.

Οι αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικῆς, δῆμος πάντα τὰ ἄλλα ἀνθρώπων γένη, πρὶν ἐνεύρωσι τὸν τρόπον τοῦ γράφειν τὰς ἰδέας αὐτῶν κλ., διὰ χαρακτήρων, πρὶν δηλ. ἐπινοήσωσι ἀλφαριθμητικούς, ἐκθέτουν τὰ διάφορα

συμβάντα καὶ τὰς ἰδέας των διὰ ιερογλυφικῶν, ἢτοι συμβολικῶν σημείων, ἔκαστον τῶν ὄποιων παριστά ἀντικείμενον, ἢ ἴδεαν, ἢ συμβάν τι.

Ἐν τῷ προκειμένῃ εἰκόνῃ ἔχουσιν οἱ μικροί μου ἀναγνῶσται μίαν εἰσδολήν μιᾶς φυλῆς κατ’ ἄλλης καὶ τὴν σύλλησιν τῶν ἵππων καὶ βοῶν αὐτῆς.

‘Ἡ χελώνη εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς εἰσδαλούσης φυλῆς. Κατόπιν ἔρχονται γραμμαὶ παριστῶσαι τόσα τόξα, δοις ἢ σαν οἱ εἰσδύλιοντες εἰς τὴν ἔχθρικὴν χώραν· μετ’ αὐτὰς παρισταται ὁ ἀριθμὸς τῶν πολεμιστῶν, φερόντων πιερὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Κάτωθι τούτων παρισταται ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, διπέρ σημαίνει χαράγματα. αὐγὴ, ὑποκάτω δ’ αὐτοῦ φαίνονται τρεῖς γραμμαὶ, σημαίνουσαι τρεῖς ἡμέρας. Κατόπιν ἔρχονται τόσαι πυραμίδες ἀνεστραμμέναι, δοαις ἢ σαν αἱ ἔχθρικαι σκηναὶ, τὰς ὄποιας κατέστρεψαν, μετ’ αὐτὰς δὲ ἔρχεται μικρά τις ἄρκτος,

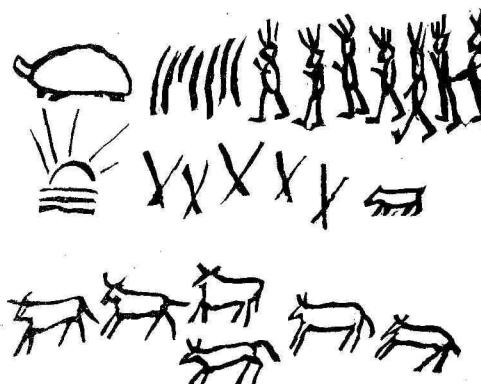
ποριστῶσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς, καθῆς ἢ ἐγένετο ἢ εἰσδολή. Τελευταῖον παρισταται ἀριθμὸς βοῶν καὶ ἵππων τοῖς μὲ δοσους ἥρπασαν ἐκ τῆς ἔχθρικῆς φυλῆς. Εἰς γραπτὴν δὲ γλῶσσαν ἡ ιερογλυφικὴ αὐτη γραφὴ ἔχει ὡς ἔξης—

‘Ο ἀρχηγὸς «Χελώνη», ἐπὶ κεφαλῆς ἐπτά πολεμιστῶν ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, πάντων ὡπλισμένων μὲ τόξα, εἰσέβαλε περὶ τὰ χα-

ράγματα τις τρίτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως του ἀπὸ τῆς χώρας του, εἰς τὴν χώραν «τῆς Ἀρκτικού», ἀρχηγὸς ἐτέρας ἔχθρικῆς φυλῆς, καὶ ἀφοῦ κατέστρεψεν ἐπτά ἐκ τῶν σκηνῶν αὐτῆς, ἀπῆγαγεν ἐπτά βόκες καὶ ἵππους ὡς λάφυρον εἰς τοὺς ἴδικούς του!»

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Κατὰ τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, οὐχὶ μαχράν τῶν Προπολαίων, ἀνεκαύφθη ἀρχαία κλίμακα, ἔξι 23 βραχιόδων, ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένων καὶ ἀγουσα εἰς θύραν κείμενην ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Οἱ τοίχοι, οἱ ἑκατέρωθεν τῆς κλίμακος, εἶναι οἰκοδομημένοι κατὰ τὸ Ισοδομικὸν σύστημα, ἡ θύρα δὲ εἴχεν εἰς τὰ ἄνω δέκα τοξειδες σχῆμα, δηλ. τὸ τῆς προελληνικῆς ἐποχῆς· κατὰ τὸν μεσαιωνα δὲ, ἀγρηστος πλέον οὖσα, ἐκλείσθη διὰ κοι-

νῶν λιθων καὶ ἀσθέστου. Διὰ τῆς ἀνακαλυφθείσης | ξιπάση τὸν κόσμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ διὰ κλίμακος κατήρχοντο, ώς φαίνεται, αἱ Ἀρρηφόροι εἰς τῆς παραγωγῆς γιγάντων. Ἐκτὸς τοῦ Κουταλιατὴν πόλιν καὶ δι' αὐτῆς ἀνῆλθον ἵσως οἱ Πέρσαι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡτο δ' αὐτῇ εἰς τὸ Ἰερὸν τῆς μας ἀναγνῶσται τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰδον 'Α γλαύρον, τοῦ ὁποίως ἡ ἀνακάλυψις νῦν εἶναι εὔδοξηαλμοφανῶς, ἀνεφάνη ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἔτερος διάκολος, ἀφοῦ μετακομισθῶσι τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν σημεῖα οὐχὶ τόσον διὰ τὴν σωματικὴν ῥώμην δύσον διὰ

·Ο "Ελλην Γίγας" Αμάθης.

ριφθέντα ἐκτὸς τὴν Ἀκροπόλεως χώματα, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀνάκειον.

τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος. Εἰκόνα αὐτοῦ παραβέτομεν ἐνταῦθα.

ΓΙΓΑΝΤΕΣ.

·Ο Γίγας οὗτος ὀνομάζεται Ἀμάθης, εἶναι δὲ 18 ἔτῶν τὴν ἡλικίαν, γεννηθεὶς πλησίον τῆς Κερασοῦντος οὐχὶ μακρόν τῆς Τραπεζοῦντος.

·Ως φαίνεται ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ μέλη εἰ νὰ εἴται τὸ ἀνάστημά του ἔχει ὅψος 7 ποδ. Ο δακτύλων,